

35.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Skarbu**

z dnia 14 stycznia 1920 r.

w przedmiocie dopłaty do cel (agia).

Na zasadzie art. 14 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 4 listopada 1919 o taryfie celnej zarządza się:

Wysokość dopłaty (agia) ustanowionej w § 16 przepisu wykonawczego do rozporządzenia o taryfie celnej w wysokości 200⁰/₀, wynosi począwszy od dnia 20 lutego 1920 r. aż do dalszego rozporządzenia 900⁰/₀.

Minister Skarbu:

W. Grabski

36.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Zdrowia Publicznego****w przedmiocie handlu hurtowego środkami leczniczymi.**

Na zasadzie art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dziennik Praw P. P. 1919 r. № 63 poz. 371) zarządzam co następuje:

Art. 1. Handel hurtowy środkami leczniczymi może być prowadzony jedynie na podstawie osobnej koncesji (art. 4 i 5).

Art. 2. Koncesja na handel hurtowy środkami leczniczymi uprawnia koncesjonariusza do sprzedaży środków leczniczych detalistom, przetwórcom, konsumentom pośrednim (jak szpitale, kasy chorych), oraz instytucjom lub osobom uprawnionym do nabywania przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Przedmiotem podobnych sprzedaży mogą być wszelkie środki lecznicze bez ograniczenia ich co do liczby, jakiemu podlegają składy materiałów aptecznych i farb, stosownie do ustawy dla materialistów z 1844 r., odnośnie do trzymanyh na składach i sprzedawanyh artykułów leczniczych.

Art. 3. Koncesja na handel hurtowy środkami leczniczymi nie uprawnia natomiast do sprzedawania środków leczniczych osobom w artykule poprzednim niewymienionym.

Art. 4. Koncesji na handel hurtowy środkami leczniczymi udziela Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Art. 5. Handel hurtowy środkami leczniczymi może być prowadzony również na podstawie ważnych koncesji, otrzymanych przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia. Ważność tych koncesji winna być do dnia 1 marca 1920 r. potwierdzona stosownie do art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Art. 6. Składami hurtownemi środków leczniczych zarządzać mogą jedynie dyplomowani materjaliści oraz prowizorzy, względnie magistrzy farmacji. Zarządzający są odpowiedzialni za wykonywanie przepisów dotyczących tej gałęzi handlu.

Art. 7. Osoby, posiadające poprzednio uzyskaną koncesję, winny ją przedłożyć do dn. 15 lutego 1920 r. celem stwierdzenia jej ważności we właściwym Okręgowym Urzędzie Zdrowia Publicznego przy podaniu firmy, imienia i nazwiska koncesjonariusza oraz odpowiedzialnego zarządzającego i siedziby przedsiębiorstwa.

Art. 8. Osobom, którym koncesja pozwala na handel detaliczny środkami leczniczymi (t. j. poza granicami art. 2), zabrania się prowadzenia na podstawie posiadanej koncesji równocześnie handlu hurtowego środkami leczniczymi w zakresie, przewidzianym w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje jedynie na terytorjum b. zaboru rosyjskiego.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1920 roku.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *W. Chodźko*

37.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji

w przedmiocie ograniczenia przerobu zboża w zakładach przemysłowych.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. „O obrocie ziemio-
płodami w roku gospodarczym 1919/20“ postanawia się niniejszem co następuje:

Art. 1. Zakłady przemysłowe, używające do produkcji jako surowca zboża, a mianowicie: browary, słodownie, gorzelnie, drożdżownie, palarnie kawy zbożowej, fabryki przetworów owsianych, fabryki krochmalu zbożowego nabywać mogą dla celów przerobu jedynie zboże ponadkontyngentowe od producentów, którzy przypadające na nich kontyngenty w całości dostarczyli na podstawie każdorazowego zezwolenia, wydanego przez Ministerstwo Aprowizacji po porozumieniu się z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, a poświadczonego przez Starostę powiatu, w którym zboże ma być nabyte.

Zezwoleń na zakup zboża na obszarze Małopolski udziela wyżej wyszczególnionym zakładom przemysłowym Wydział Spraw Aprowizacyjnych dla Małopolski we Lwowie.

Gorzelnie rolnicze, które uzyskały od Starostów zwolnienie ziemniaków na przerób, mogą otrzymywać bezpośrednio od Starostów zezwolenia na użycie jęczmienia pozakontyngentowego do przerobu na sód w stosunku nie większym niż 20% do ilości zwolnionych ziemniaków.